Știri și Reportagii

Mai poate furniza F. C. Ploești o surpriză?

Iată ce se întreabă îngrijorat Sportul Studențesc cumințit de pățania Unirii Tricolor

Foot-ballul a furnizat în ultimul timp fel de fel de întâlniri spectatorului bucureștean, care, credincios obiceiului de fiecare Duminică nu s'a dat înlături de a fi prezent chiar la un match care... promitea, dar care pânâla urmă era departe de a mulțumi chiar pe ei mai puțin pretențioși.

Și astăzi se joacă un match de foot-ball. Și astăzi el promite. Să-i acordăm însă încrederea? Nu va fi și el oare ca toate celelalte numai promisiuni? Se pare că nu. Intâmplările din ultima etapă a campionatului situează combatantele de astăzi într'o situație bună, situație ce poate fi luată ca garanție pentru afirmările ce ne pregătim să le facem.

Matchul de astăzi pune față în față pe Sportul Studențesc și F. C. Ploești echipe ce pot lupta cu succes și care pot furniza acel mult dorit spectacol.

SE INTALNESC DOI INVINGATORI, DINTRE CARE UNUL A FURNIZAT, NUMAI ACUM O SAPTAMANA, CEA MAI MARE SURPRIZA

Se întâlnesc două echipe învingătoare într'o etapă ce nu și-a estampat încă impresiile, într'o etapă recentă cu multe surprize.

De o parte Sportul Studențesc învingătorul (s'a spus norocos) al puternicei formații din Brad, iar de cealaltă parte F. C. Ploești auza atâtor deziluzii pricinuite susținătorilor «leaderului» din Obor, prin victoria netă ce a îndrăznit să și-o însușească, acasă, în dauna Unirii Tricolor.

Au deci combatantele fiecare motivul lor ca astăzi să arate publicului bucureștean ceeace el așteaptă.

Sportul Studențesc să arate că nu a avut noroc atunci când a dispus de Mica, iar F. C. Ploești să arăte că pe justețe a îngenunchiat o echipă ce își formaste o frumoasă aureolă de glorie în jurul numelui și performanțelor.

ŞI ALTEMOTIVE

Dar mai sunt motive și într'o tabără și în alta pentru a juca bine. «Studenții» (!?!) au pierdut multe din simpatiile ce le aveau în Capitală. Nu mai sunt astăzi primiți cu aceiaș bucurie și nu mai au susți-

CONSTANTINESCU-GRECU

nătorii ce făceau cândva să succească tribunele. Nu le convine deloc această stare de fapte și de aceia țin și vor lupta cu mai mult suflet să facă figură fumoasă.

Adversarii au avut și ei neșansă în fața publicului bucureștean căruia nu au reușit să-i arate nici o performanță meritorie. Adversarul dar de cele mai multe ori jocul propriu, i-a privat de aceastâ bucurie.

Astăzi au motive să o facă. Insăși acel 3-1 realizat în fața Unirii le-o pretinde. Și apoi este și o amenințare. Retrogradarea. Acest spectru ce urămrește încă pe F. C. Ploești, acest spectru ce nu trebue să mai existe pentru simplu motiv că fzoot-ballul «republican» simte nevoia unui reprezentant în prima divizie.

SE INTALNESC DOUA APARARI BUNE, CU DOI PORTARI CE AU FOST CANDVA IN ACELAŞ CLUB ŞI SUNT ASTAZI IN ACEEAŞ... FORMA EXCELENTA

Dar realizarea gândurilor fiecăruia întâmpină cel mai serios obstacol: adversarul.

La matchul de astăzi se întâlnesc două apărări bune, două apărări «în formă».

Una ce din obișnuință joacă ermetic, cea a Sportului Studențesc și a doua care în ultimul timp a făcut un salt mare ca valoare.

In plus porțile arenet Venus vor fi străjuite de doi portari ce cândva le-au aparținut și care astăzi sunt mai buni ca ori când.

Iordăchescu și Ghehenea vor avea un duel propriu din care fiecare speră să iasă învingător odată cu echipa lor. Care va fi sfârșitul acestui duel numai înaintările respective îl pot da și numai pe teren.

Nouă ne lipsesc criteriile pentru a ne aventura într'un pronostic. Sau mai bine zis criteriile nu faurnizează decât elemente ce situează pe adversari la egalitate.

Trei goaluri marcate Unirii Tricolor desigur constituesc pentru oaspeți o bună carte de vizită.

Prezența la gazde a unui Gică Popescu și însăși comportarea întregei înaintări în matchul cu Mica, spun însă și ele mult.

Nu mai putem alege.

LINIILE DE HALFI VOR FI CHEIA VICTORIEI

Dar când între apărări și înaintări există această vădită egalitate de forțe ce ne-ar putea duce mai departe în căutarea unui favorit? Liniile de halfi. Intr'adevăr ele sunt factorii determinanți.

De comportarea lor va depinde victoria sau înfrângerea uneia sau alteia dintre echipele ce se întâlnesc astăzi.

Dar partea rea este că nici aici nu putem face anticipări, fiindcă nu există o superioritate vădită de o parte sau de alta.

UN MATCH NUL?

Intâlnirea dintre Sportul Studențesc și F. C. Ploești se va disputa pe arena Venus din Splaiul Independenței și va începe la ora 16.30.

Echipele vor prezenta următoarele formații:

SPORTUL STUDENȚESC: Ghenea; Duce, Mitan; Bărbulescu, Constantinescu Grecu, Titi Dumitrescu; Miulescu, Mihăilescu, Zeinescu, Ștefănescu, Gică Popescu.

F. C. PLOEȘTI: Iordăchescu; Hețer, Neagu; Sperlea, Dobra; Pașcaru; Bărbulescu, Bocșa, Alexandrescu, Cociș, Malița.

Matchul va fi arbitrat de d. Vancea.

Campionatul Ostmark

Austria și Admira

susțin matchuri grele în campionatul Ostmarkului

Astăzi se va disputa penultima etapă în cadrul campionatului Ostmark-ului.

Sunt programate o serie de matchuri cari vor da loc la dispute foarte interesante.

Matchurile se dispută la Viena, între Admira—Wacker și Vienna—Austria.

Celelalte 3 matchuri se vor disputa două tot la Viena, iar unul la Graz.

In primul match Austria și Viena își vor disputa locul doi, ambele echipe fiind la egalitate de puncte. Evident după cum se pare, Austria ar avea prima șansă, însă Viena are și ea e spus un cuvânt.

Cine va fi învingătorul în acest match este greu de spus.

Totuși prin simpla impresie vom indica câștigător pe Austria, care astfel va rămâne în locul doi.

Un match nul ar fi cel mai echitabil.

Al doilea match va avea loc între Wacker și Admira.

Invingătorul din acest mach are șansa să termine în locul trei dacă din matchul Austria—Viena va eși cineva învins.

Admira prin lipsa a doui titulari, internaționali, Hanreiter și Hanneman poate pierde matchul, întrucât Wacker-ul se află în formă. Totuși indicăm pe Admira ca câștigător.

Deasemeni nu este exclus un draw.

Wienner Sportklub întâinește astăzi pentru campionatul Ostmark-ului pe F. A. C. Prin prisma rezultateor obținute în etapa de Duminică, ambii adversari au aceinși șansă.

Un loc mai bun în clasament nu strică.

W. Sportklub a realizat Duminică o victorie ușoară în dauna lui Rinzer A. S. K., iar F. A. C.-ui a realizat în compania lui Admira un rezultat nesperat: mach nul.

Totuși W. Sportklub are prima șansă de a câștiga, deci vom da câștigător pe Wienner Sportklub.

LA GRAZ

La Graz, virtualii campioni Rapid va înfrunta echipa locală Grazer S. K.

Și acest match va reveni Rapidului cari va pecetlui titlul de campion pe care îl merită. Grazer S. K. va lupta din răsputeri spre a fi învins cât mai onorabil.

SCHALL (Admira)

In sfârșit la Viena se va disputa returul match între F. C. Wien și Linzer A. S. K.

Echipa din Linz va încerca să câștige și ea ultimul match, care dacă va câștiga va fi primul și ultimul match câștigat.

Totuși F. C. Wien va da replica care trebue și credem că vor termina în învingători.

Dacă Linzer A. S. K. va pierde și acest match, atunci au reușit un record de a pierde toate matchurile,

Deci un învingător, totuși nesigur: F. C. Wien.

CLASAMENTUL

Rapid	17	11	4	2	78:26	26
Austria	17	10	2	5	55:19	22
Wacker	17	9	4	4	56:32	22
Viena	17	10	2	5	49:32	22
Admira	17	8	5	4	55:42	21
Sportklub	17	6	4	7	30:40	13
F. C. Vien	16	4	5	7	30:40	13
F. A. C.	15	5	3	7	36:56	13
Grazer S. C.	14	3	1	10	23:56	7
Linzer ASK	15	0	0	15	17:103	0

Boxul românesc în vitrina amintirilor

Intâmplări vesele și senzaționale din lumea boxului de altădată

Un reportaj de Costin Păun

Intre o «reuniune intimă» la A. C. T. și altă fluerată la «Noni» — unde în imensitatea sălii, cei 7—8 spectatori plătitori nu îndrăznesc să protestez contra «ciuntirii» programului, cum fac ceilalți... 20, intrați «pe daiboj», — boxul românesc trăește astăzi prin celebritatea unui Lucian Popescu și a excentricităților unui «Milo-The-Tho-Theo» sau cum i-a fi mai zicând americanizatului de peste ocean, care știm că se numea Milică Theodorescu, când și-a luat bilet de clasa II-a în gara de Nord și despre care auzim astăzi că petrece nopți «hapy» cu Marlene Dietrich — până o afla bărbatul ei divin! — și se bate așa, pe burtă, cu George Raft...

Cam așa se prezintă astăzi bietul nostru box, un sport care a trăit altădată o altfel de viață...

Să vă mai vorbim despre galele dela «Sidoli»? Sau despre cele dela «Arena»? La ce-ar folosi! Evocând strălucirea de altădată a boxului și comparând-o cu starea actuală, am simți inimile scufundându-se în bazinul tristeții și pensiunea oftatului, în gâtlejuri.

Deaceia, privind în vitrina amintirilor boxului românesc, o să alegem din alte vremuri câteva întâmplări, mai mult sau mai puțin cunoscute, întâmplări petrecute acum 10—15 ani, și o să vi le povestim și dvs.

„Cetățeanul rivoltat"

Una din cele mai populare și simpatizate figuri ale ringurilor noastre a fost Dumitru Pavelescu, care era familiar tutuit de toți «Nea Pavel», deși, după numele de botez ar fi trebuit să i se spună «Nea Mitică». Cu suta lui dee kilograme și ciocanele celor două brațe muschiuloase, Nea Pavel a boxat vreo 15 ani, fiind de câteva ori campion. Era un răsfățat al galeriilor și culegea aplauzele publicului, chiar atunci când pierdea.

Era la Târgoviște, într'o seară de Iulie. In grădina unui restaurant din centru, toate notabilitățile orașului erau prezente, căci în seara aceea avea loc acolo, «prima reuniune de box la Târgoviște», în match vedetă urmând să boxeze Nea Pavel cu elevul său Beldea (altă «sută» de kilograme!).

Arhiplină, grădina se minuna și aplauda matchurile ce precedau întâlnirea vedetă.

In timpul acesta, Nea Pavel cu Beldea și câțiva prieteni, continuau un chef început în după amiaza aceia, la restaurantul de lângă grădina publică.

Infine, sosind ora matchului, cei doi «adversari» s'au dus în cabine, s'au echipat și iată-i pe amândoi în ring, uitându-se fioros unul la altul («așa... de truc»).

O repriză... două... In preajma unui angajament pentru o gală la «Arene», Nea Pavel nu voia să piardă înainte de limită. Și Beldea era ambițios rău'...

In pauză, Nea Pavel a constatat că funcția de cronometror o îndeplinea chiar un elev de al său, Georgescu (actualul maestru dela A.C.T.).

L-a chemat la el:

Ascultă, Gogule, mai scurtează reprizele și lungește pauzele, că e nasulie.

Georgescu s'a executat și reprizele următoare au fost egale cu pauzele (și uneele și altele aveau câte două minute).

Publicul n'a observat dela început, dar mai apoi a început să murmure și când cronometrorul a exagerat — repriza 8-a ținuse un minut și jumătate! — un cetățean cu nas roș, s'a ridicat dela masa unde își consuma «jumătățica» de «vârtos» și a strigat tare:

— Ascultă, bă, ăla dăla ceas, faci smecheerie ai? Când ți-oi da fo doo bastoane pă bulivardu spinării, îți rămâne óasilii'n Târgo'ște!...

Și ca să arate că se ține de cuvânt, a trimis anticipat pe cale aeriană, un pahar gol, care însă s'a spart în capul unui soigneur.

Georgescu a băgat-o pe mânecă, Nea Pavel la fel și până la sfârșit reprizele au fost «aproape» reglementare.

Inutil, însă, să vă mai spunem că după terminarea galei, «cetățeanul rivoltat» a așteptat degeaba în fața grădinei, să pună mâna pe «ăla dăla ceas», Georgescu plecase printr'o poartă dosnică...

„Campionatul Germaniei"

O altă întâmplare cu aceluș rubicond Nea Pavel.

Sunt două decenii de atunci... La Chișinău sosise o trupă de «campioni și box și lupte». Pentru câțiva lei plătiți la intrare, publicul putea vedea la lucru «campionii» Japoniei, Chinei, Turciei, Americei, Spaniei, Jugoslaviei, etc. Natural că toți acești «campionii» erau români get-beget, dar... «reclama e sufletul comerțului».

Aea Pavel, cel mai «solid» din toți, era «campionul... Germaniei».

Lucrurile mergeau minunat și publicul lua cu asalt cassele de bilete.

Până într'o seară, când după un match în care «învinsese», Nea Pavel a fost felicitat în arenă de un... german veritabil, care fericit de succesul «compatriotului» său, l-a felicitat și i-a pus câteva întrebări în limba lui Goethe...

Nea Pavel a rămas tablou... Nu înțelegea nimic.

«Compatriotul» a repetat întrebările.

In disperare de cauză, Nea Pavel a făcut de două ori «Brrr!... Brrrr!» s'a lovit cu pumnii în piept, — ca Tarzan, — și a luat-o la fugă spre cabine.

— Lasă-l domnule în pace, a intervenit «strategic» managerul trupei, adresându-se germanului care rămăsese cu ochii holbați după Nea Pavel. Nu vezi că e furios? Așa e el, după fiecare match, când vede sânge...

Intâmplarea a stârnit vâlvă printre cei prezenți și cum origina «campionilor» începuse să fie bănuită, trupa și-a luat catrafusele a doua zi și «a șters-o englezește»...

Un boxeur arestat pentru... indecentă...

O întâmplare de pomină, a trăit, însă Dinu Mihail, un pugilist care și-a trăit și el cariera prin lumea boxului nostru.

Susținea un match la Galați, având ca adversar un pugilist băștinaș.

Matchul suscitase un interes normal pentru un oraș de provincie, unde boxează «unul dela București» așa că sala era plină.

In rândurile din față, doi spectatori, probabil pasionați ai jocurilor de noroc, pariau pe șansele celor doi boxeuri.

Unul slăbuț pe șansele lui Dinu, altul, mutră de măcelar, pe șansele boxeurului gălățean.

Deși aflase de pariul din sală, Dinu nu s'a lăsat influențat și — cum se spune în termeni mai puțin «technici» — «s'a pus cu bătaia» pe adversarul său.

Și acesta s'a trezit curând în «lumea visurilor».

Tipul cu mutra de măcelar, pierduse 2000 lei dar în schimb instigase publicul contra bucureșteanului, care — spunea el — «boxează scârbos și dă nepermis».

Când arbitrul i-a ridicat mâna proclamându-l învingător, bietul Dinu s'a pomenit în ring, cu o nesfârșită serie de sticle, bastoane, picioare de scaune și alte mici «atenții». Spiritul de conservare l-a făcut pe eomul nostru să sară corzile ringului și «s'o rupă la sănătoasa».

«Infuriații», după el...

Iată-l deci pe bietul om fugind de frica morții pe străzile portului dunărean, doar în chiloți și... mănuși de box.

Goana n'a durat tocmai mult, căci un gardian public l-a... arestat pe fugar.

— Un'te trezești, dom'le, așa dezbrăcat? Ești la strand acilea?

Și «reprezentantul forței publice» l-a înhățat de guler pe «indecent» și l-a dus la comisariat. (E un fel de a spune că «l-a înhățat de guler» căci după cum vă nchipuiți, omul fugărit de groază și gălățeni n'avea nici un fel de guler. Asta nu l-a împiedicat să petreacă noaptea, într'un subsol de comisariat. Și asta numai din cauza unui «pasionat al pariurilor»)...

UN SOT BANUITOR

O carieră de frumoase amintiri, a avut în boxul nostru, Constantin Nour.

Brunet, bine format, cu un fizic extrem de agreabil, Nour a fost pe vremea lui foarte mult simpatizat de sporturile noastre. E cazul să spunem aci, că Nour a fost primul boxeur român care a apărut în ring, cu ghete de lac și halat de mătase japoneză. Era o manie a lui de a fi luxos (o manie de care, între noi fie vorba, nu s'a debarasat nici astăzi). Intotdeauna, când boxa «Costică», stalurile erau populate mai mult de reprezentantele sexului... «vorbitor» și buchetele de flori nu lipseau.

Intr'o seară, după un match cu Teică, «idolul brunet» primise trei buchete — două în ring și unul însoțit de un bilețel, în cabină — pe cari le luase cu el la hotel, unde locuia.

Abia se făcuse «lejer» omul nostru, când câteva lovituri violente în ușă, l-au făcut să sară speriat.

— Iintră!

Un individ furios, și-a făcut apariția. Și cu el, un revolver cu țeava întinsă spre «idolul sporturilor».

— Dă biletul.

— ? ? ?

— Biletul dela buchet.

— ? ? ?

— Buchetul pe care l-ai primit în cabină.

Nour s'a fâstâcit... Era el boxeur, era el puternic, dar scut rasputinian contra plumbilor din revolver, nu avea.

Cu mâna tremurândă, a scos din buzunarul hainei hârtia pe care i-o cerea, susținut de revolver, vizitatorul nocturn.

Acesta a luat biletul și fără să lase, o clipă, țeava revolverului în jos, a citit slovele și... parcă s'a luminat la față.

— Iartă-mă, domnule Nour, a îngânat el vădit încurcat. Știi... nevastă-mea e sportivă și... înțelege... aveam oarecari bănueli... sau, cum să-ți spun... mă rog... scuză-mă...,

Și zicând aceasta, a ieșit grăbit pe ușe...

Nour s'a instalat într'un fotoliu, respirând ușurat...

La nici unul din faimoasele sale matchuri, nu a avut emoția pe care a avut-o în fața revolverului din mâna vizitatorului nocturn. Un vizitator pe care nu l-a mai întâlnit niciodată și pe care, deci, nu-l cunoaște nici astăzi...

Vitrina plină de amintiri a boxului românesc e imensă...

O vom vizita, din nou împreună, cu altă ocazie.

Pentru astăzi, secretarul de redacție e mulțumit cu atât...

D-toastră nu?...

Se zice că se joacă handball și la noi... Să credem?

Un sport părăsit. Sau poate numai neglijat. Cert e faptul că de un an de zile s'au jucat numai două matchuri de hand-ball cu caractere semi-internațional și și semi-oficial.

Au fost două matchuri ce au reamintit starea proastă a hand-ballului românesc.

Fără adepți și, fatal, fără jucători proprii, hand-ballul este sortit unei vesnice inactivități dacă nu va găsi oameni să-l ridice acolo unde îi e locul.

Dar de unde această stare proastă a hand-ballului românesc?

Cu ce este el inferior celorlalte jocuri de asociație?

Cu nimic.

Hand-ballul este cel mai complet joc de asociație. Este spectaculos în măsură mai mare ca multe altele. Dar este necunoscut.

A fost ținut par'că dintr'adins ascuns, în timp ce un tineret întreg tânja de dorul unui joc care să-l mulțumească din toate punctele de vedere

Au fost împrejurările, au fost oamenii de vină. Pe rând fiecare și-a avut partea sa nefastă de influență. Când au fost împrejurări favorabile, nu au fost oameni cu dragoste față de acest sport, nu au fost oameni dornici de lucru.

Mai târziu s'au inversat lucrurile. Au fost oameni, dar au venit împrejurări vetrege.

Dar să nu cedăm pasul vremurilor proaste și gândurilor negre.

Un sezon prielnic, cu oameni pricepuți și înțelegători. Va fi suficient pentru ca hand-ballul să facă un pas enorm, să sară câte două sau câte trei trepte deodată și să ajungă în frunte.

Desigur atunci îl vom putea critica din nou. Vom găsi motive căci vom avea unde. Dar astăzi când la câteva luni mai auzi pe cineva spunându-i numele și atunci în continuare titlului unui for activ ce l-a înglobat par'că să servească numai ca ornament al hârtilor cu en-tête, astăzi când odată pe an, ca la cine știe ce comemorare, poți asista la o întâlnire de had-ball cum îl mai poți discuta?

Cel mult să-i faci un istoric, să spui cum se joacă, ce folos poate aduce celui ce ar îndrăsni să-l practice.

Sau, în cea mai fericită ipoteză, să spui că hand-ballul este un «ce» aruncat de valurile neastâmpărate ale întâmplării în mijlocul sportului românesc, un «ce» care deși ar părea la față interesant nu a reușit să deștepte la nimeni sentimentul de curiozitate.

Să fie chiar așa? Nu credem.

Intâmplarea a făcut să vedem un campionat interșcolar de hand-ball. Cândva desigur. Dar în definitiv cine ne-ar putea garanta nerepetarea figurei?

Activitatea rugbystă internațională

In trecut gazeta noastră publica din când în când informații cu privire la activitatea rugbystă din celelalte țări în care se practicau sportul cu balonul oval.

Timpurile de față ne-au obligat să nu mai avem ce scrie în acest domeniu.

Războiul actual care a angajat aproape toate țările, unde se practică rugbyul, excepție făcând doar țara noastră, a avut ca urmare sistarea sau îngreunarea continuării activității rugbyste în acele țări sau peste hotare.

ANGLIA, înainte cea mai puternică țara în rugby, nu mai activează absolut de loc.

FRANȚA a sistat timp de 5 luni activitatea complet, pentru ca după încheerea armistițiului să se înceapă din nou o activitat destul de laborioasă.

Rugbyul care este instalat la loc de cinste se joacă acuma foarte mult în teritoriul ocupat și mai toate formațiunile mari de club, conțin câte unul sau mai mulți jucători germani, cu drept de jou.

In Sud echipele franceze joacă matchuri pentru cupe puse în joc de conducătorii comitetelor. Un campionat regulat al Franței nu se dispută însă.

GERMANIA, care ajunsese acum doi ani egală Franței, face actualmente eforturi demne de imitat pentru a menține rugbyul la nivelul atins.

Cu toate că marea majoritate a jucătorilor este chemată sub drapel, campionatele regionale și cel național se dispută cu regularitate — germană!

Hanovra, Heidelbergul și Berlin sunt orașele cu cea mai intensă activitate.

Actualmente se fac mari pregătiri pentru selecționarea echipei germane ce se va deplasa în Italia pentru a juca cu selecționata „Azzurra".

Germanii au fost învinși anul trecut cu 4:0 pe teren propriu și doresc să se reabiliteze. Nu știm însă în ce măsură o vor reuși.

ITALIA se prezintă cu o activitate foarte mare la rugby.

Războiul pare să fi inflențat foarte puțin asupra disputelor rugbyste, căci campionatul de desfășoară cu regularitate.

Cheia acestui succes constă în faptul că Ducele a făcut din rugby un sport național practicat obligator în toate Universitățile.

Cine nu a auzit de G. U. F. Milano, Torino, Parma, Padova, Genova, etc.

Astăzi italienii sunt cu siguranță în stare să alcătuiască două echipe de forțe sensibil egale.

Pe când și la noi rugbyul Universitar?

Italia va fi viitorul nostru adversar pe care urmează să-l întâlnim la ei acasă.

Azzurri vou cu tot-înadinsul să ne plătească o poliță din anul trecut, când i-am învins cu 3:0 la București.

Numai la atât se rezumă activitatea internațioanală!

Nici echipele noastre de club nu mai pot întreprinde turnee peste hotare. Actualul exonflict a reținut pe Stadiști, Universitari și Viforul Dacia de a mai putea face vre-o deplasare și chiar încercarea T. C. R.-ului de a aduce o echipă de rugby pentru Paște a eșuat din multiplele dificultăți inerente unei asemenea deplasări în actuala situație.

O fază dintr'un match internațional.

Institutul de arte grafice «EMINESCU» Str. Ing. Saligny Nr. 2 Tel. 3.26.60